

Poslovni broj: ST-546/2025

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

za

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Pravna stvar:

PREDLAGATELJ: FINA, Regionalni centar Split, Podružnica Split,
OIB:85821130368, Mažuranićevo šetalište 24b, Split

STEČAJNI DUŽNIK: USTANOVA ESPIRITU SANO, OIB:11235007475, Trg Prvog
Predsjednika Republike Hrvatske Franje Tuđmana 10, Sinj, zastupan po
punomoćniku Mariju Vukoviću, odvjetniku u Splitu, Lovretska 27

ŽALBA

I/ Stečajni dužnik putem svog punomoćnika pravodobno podnosi žalbu protiv
Rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-546/2025 od 12. svibnja 2026.
godine te se isto rješenje sukladno odredbi članka 353. Zakona o parničnom
postupku pobija zbog:

- bitne povrede odredaba parničnog postupka
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene materijalnog prava

III/ Pobijanim rješenjem u točki I pozivaju se sve osobe koje imaju pravni interes za
redovnim provođenjem stečajnog postupka nad dužnikom Ustanova Espiritu Sano,
OIB:11235007475, Trg Prvog Predsjednika Republike Hrvatske Franje Tuđmana
10, Sinj, da u roku od 15 dana, a koji rok počinje teći istekom osmog dana od dana
objave ovog rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, uplate predujam

od 2.000,00 eura za namirenje troškova prethodnog i otvorenog stečajnog postupka na depozitni račun Trgovačkog suda u Splitu.

U točki II je navedeno ako u ostavljenom roku ne bude uplaćen zatraženi predujam iz točke I izreke rješenja, sud će donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka nad dužnikom.

III/ Pobijanim rješenjem došlo je do bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

Naime, sud u pobijanom rješenju nije jasno i konkretno utvrdio niti obrazložio koje osobe imaju pravni interes za redovno provođenje stečajnog postupka, već je poziv formuliran općenito i neodređeno.

Takvim postupanjem sud dovodi u pravnu nesigurnost potencijalne sudionike postupka jer nije razvidno na temelju kojih kriterija bi pojedina osoba bila obvezna snositi trošak predujma.

Prema odredbama Stečajnog zakona, obveza predujmljivanja troškova postupka ne može se nametati neodređenom krugu osoba bez jasnog utvrđenja njihovog pravnog interesa i konkretne povezanosti s postupkom. Sud je dakle propustio utvrditi postoji li konkretna osoba koja ima stvarni i neposredni pravni interes.

Iako je sud u pobijanom rješenju utvrdio visinu potrebnog predujma te obrazložio troškove postupka, ostaje sporno što je obveza njegove uplate nametnuta neodređenom i širokom krugu osoba koje eventualno imaju pravni interes za provođenje stečajnog postupka.

Naime, postojanje pravnog interesa samo po sebi ne može automatski značiti i obvezu financiranja postupka, osobito bez utvrđenja konkretne i neposredne koristi koju bi pojedina osoba imala od provođenja stečaja. Takvo tumačenje dovodi do neopravdanog prebacivanja tereta troškova postupka na osobe koje nisu dužne snositi iste.

Sud je dakle u konkretnom slučaju propustio individualizirati osobe koje bi bile obveznici uplate predujma, utvrditi njihov konkretan i neposredan pravni interes te obrazložiti pravni temelj na kojem bi upravo te osobe bile dužne snositi trošak postupka.

Suprotno tome, rješenjem se faktično uspostavlja opća i apstraktna obveza koja nije utemeljena na jasnoj zakonskoj normi, čime se izlazi iz okvira ovlasti suda u stečajnom postupku.

Stečajni postupak je po svojoj naravi postupak koji se vodi radi kolektivnog namirenja vjerovnika iz imovine dužnika, a ne na teret neodređenog kruga osoba koje eventualno imaju određeni interes.

IV/ Pobijano rješenje, iako sadrži razloge o visini predjuma, ne daje dovoljno jasne kriterije prema kojima bi se moglo nedvojbeno utvrditi tko je konkretno obveznik uplate. Naime, iz izreke i obrazloženja rješenja nije moguće jasno i nedvojbeno utvrditi:

- koje konkretne osobe sud smatra nositeljima pravnog interesa relevantnog za obvezu uplate,

- prema kojim objektivnim kriterijima se taj interes procjenjuje,

- u kojem opsegu i pod kojim uvjetima bi pojedina osoba bila obvezna postupiti po pozivu suda,

Takva neodređenost dovodi do pravne nesigurnosti jer adresati rješenja ne mogu unaprijed znati odnosi li se obveza na njih niti kakve pravne posljedice mogu snositi zbog eventualnog nepostupanja. Osim toga, ostavljanje ovako široko formulirane obveze otvara prostor za arbitrarnu primjenu u praksi, što je protivno temeljnim načelima vladavine prava i jednakosti sudionika u postupku. Sud je bio dužan jasno i precizno odrediti krug obveznika, pravni temelj njihove obveze te konkretne okolnosti koje opravdavanju nametanje takve obveze upravo tim osobama.

Kako to nije učinjeno, pobijano rješenje u tom dijelu ne može opstati jer ne omogućuje učinkovitu pravnu zaštitu niti zadovoljava standarde obrazložene sudske odluke.

Uz sve navedeno iznos koji je odredio prvostupanjski sud u visini od 2.000,00 EUR je suviše visoko određen za troškove stečajnog postupka, s obzirom da su predvidivi troškovi stečajnog postupka znatno manji.

Nadalje, i samo vođenje stečajnog postupka je bezpredmetno s obzirom da stečajni dužnik ima svoje vjerovnike koji mu duguju više od 52.562,34 EUR koliko iznosi stanje blokade u ovom postupku, pa bi vođenjem stečajnog postupka u biti nastala šteta vjerovnicima jer se ne bi naplatili u punom iznosu duga.

V/ Slijedom svega naprijed navedenog, predlaže se sudu da ukine pobijano rješenje, podredno da preinači rješenje na način da se ukine obveza uplate predujma, odnosno da se predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

U Splitu, 26. svibnja 2026. godine

po punomoćniku: